

JUDr. Josef Pešta, advokát

Advokátní kancelář, Lipenská 555, 149 00 Praha 4,

IČ: 63839504, evidenční číslo ČAK: 00934

Mobil: 602 964 544, Tel: 244 912 391, Fax: 244 912 391

Ústavní soud ČR

Joštova 8

660 83 Brno 2

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	- 7 -08- 2019 3
Vyřizuje:	3x124 krát Přílohy: 20 TC

V Praze dne 26.7.2019

Stěžovatel: dat. nar.: , bytem:

zastoupený JUDr. Josefem Peštou, advokátem se sídlem Lipenská 555, 149 00 Praha 4, evidenční číslo ČAK: 00934

JUDr. JOSEF PEŠTA
ADVOKÁT
149 00 Praha 4
Lipenská 555

Účastníci řízení: a) Okresní soud v Pardubicích
Na Třísle 118, 530 95 Pardubice

b) Krajský soud v Hradci Králové-pobočka Pardubice
Na Třísle 135, 530 02 Pardubice

Nepředchází

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST

proti

usnesení Okresního soudu v Pardubicích
ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14

a

usnesení Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích
ze dne 28.5.2019 č.j. 13 To 180/2019-21

3x

LUSTRUM - 7 -08- 2019
provedené ke dni :

Přílohy:

Zpracovala:

- zvláštní plná moc udělená stěžovatelem advokátu JUDr. Josefu Peštovi pro zastupování před ÚS
- kopie usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14
- kopie usnesení Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 28.5.2019 č.j. 13 To 180/2019-21

US CKDP 0011100/19



US19050980

I.

Skutkový stav, řízení před obecnými soudy

1. Vůči stěžovateli bylo zahájeno trestní stíhání (dne 18. dubna 2018 bylo Policií ČR, policie Pardubického kraje, Územní odbor Pardubice, Oddělení obecné kriminality SKPV – Na Spravedlnosti 2516, 53 47 Pardubice. č. j. KRPE-75657-28/TČ-217-170671 zahájeno podle § 160 odst. 1 tr. řádu trestní stíhání stěžovatele pro skutek, ve kterém je spatřováno spáchání trestného činu Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle §283 odst. 1, odst.2 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ukončený ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství dle §2 trestního zákoníku).
2. Vzhledem ke svým majetkovým poměrům a tomu, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby ve výše uvedené věci, si stěžovatel podal k Okresnímu soudu v Pardubicích návrh na přiznání bezplatné obhajoby.
Stěžovatel ke svým majetkovým poměrům uvedl, že je studentem (což doložil potvrzením o studiu), nevlastní žádný nemovitý ani movitý majetek, jen osobní věci typu ošacení, školní potřeby apod., nemá žádný příjem (což doložil čestným prohlášením o nemajetnosti), bydlí u rodičů, kteří jej živí a hradí jeho náklady spojené s docházkou do školy. Dále uvedl, že matka je v invalidním důchodu (což doložil potvrzením o invaliditě matky) a otcovy příjmy jsou nízké a nemohou mu tedy poskytnout potřebné finanční prostředky na obhájce (což doložil daňovým přiznáním otce za r. 2018). Stěžovatel tak byl tedy přesvědčen, že splňuje všechny zákonné podmínky pro přiznání nároku na obhajobu bezplatnou podle § 33 odst. 2 tr. řádu a žádal soud, aby rozhodl, že podle § 33 odst. 2 tr. řádu má v jeho trestní věci vedené u Policie ČR, nárok na obhajobu bezplatnou.
3. Okresní soud v Pardubicích však návrh stěžovatele na přiznání nároku na bezplatnou obhajobu zamítl a to usnesením ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14 (dále také jen jako „**usnesení okresního soudu v Pardubicích**“). Ačkoli stěžovatel osvědčil splnění zákonných podmínek pro přiznání nároku na bezplatnou obhajobu a předložil o tom soudu důkazy, soud v odůvodnění svého rozsudku tvrdí, že by si stěžovatel, který je studentem mohl na obhájce spolehlivě vydělat brigádničením při studiu nebo o prázdninách nebo náklady na obhajobu postupně splácet (a vzít si tedy úvěr).
4. Stěžovatel si proti uvedenému usnesení okresního soudu v Pardubicích podal stížnost ke Krajskému soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích neboť měl za to, že ačkoli soudu osvědčil splnění zákonných podmínek pro přiznání nároku na bezplatnou obhajobu, soud jím prokázané skutečnosti nevzal vůbec v potaz a neopodstatněnými spekulativními úvahami (bez znalosti osobní situace stěžovatele) dospěl k tomu, že nárok na bezplatnou obhajobu nemá. Jako šokující se pak stěžovateli nadto jevila i skutečnost, že soud ve svém rozhodnutí uvedl, že v případě stěžovatele jde o „odsouzeného“, ačkoliv v dané věci dosud žádný soud ani neproběhl. Takové jednání soudu stěžovatel považoval za porušování presumpce neviny.

5. Krajský soud v Hradci Králové-pobočka Pardubice však stížnost stěžovatele proti usnesení okresního soudu v Pardubicích jako nedůvodnou zamítl.

Důkaz:

- kopie usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14
- kopie usnesení Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 28.5.2019 č.j. 13 To 180/2019-21

II.

Důvody ústavní stížnosti

1. Stěžovatel má za to, že postupem Okresního soudu v Pardubicích jakož i Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka Pardubice došlo k zásahu do jeho práv zaručených Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod.

2. Zejména má stěžovatel za to, že mu bylo v řízení před soudy odepřeno právo na spravedlivý proces, které je založeno zejména ustanoveními čl.36 odst.1 Listiny základních práv a svobod, a právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Dále pak má stěžovatel za to, že uvedenými soudními rozhodnutími byla porušena i jeho ústavně zaručená práva zakotvená v čl. 11 odst. 1 a 4, čl. 26 odst. 1 a 3 a čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen "Úmluva") a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě. Zároveň tak došlo i k porušení čl.2 odst. 3 Ústavy ČR a k zásahu do právní jistoty jako jednoho z atributů demokratického právního státu dle čl.1 Ústavy ČR.

3. Stěžovatel namítá, že se oba soudy při výkladu a aplikaci podústavního práva dopustily libovůle a nerespektovaly judikaturu Ústavního soudu. Jejich rozhodování jsou diskriminační vůči sociálně slabým občanům. Soudům dále vytýká, že ve stejné problematice rozhodují nejednotně a § 33 odst. 2 tr. řádu obcházejí.

Jak Okresní soud v Pardubicích tak i Krajský soud v Hradci Králové-pobočka Pardubice se vůbec nezabývali skutečnostmi tvrzenými stěžovatelem v jeho podáních a ani důkazy, které stěžovatel k prokázání svých tvrzení soudům předložil. Oba soudy založily svá rozhodnutí pouze na spekulativních závěrech, které nemají oporu ve skutkovém stavu ani v důkazech a dopěly tak zjevně k nesprávnému právnímu závěru. Oba soudy navíc se stěžovatelem v podstatě jednali jako s odsouzeným (ačkoli žádný soud se stěžovatelem ještě ani neproběhl), což je zásahem do presumpce neviny stěžovatele (stěžovatel poznamenává že se ve věci, v níž je vůči němu vedeno trestní řízení cítí zcela nevinný a má za to, že trestní řízení není vedeno po právu, jde o zcela raritní případ kdy stěžovatel je kvůli pěstování pouhých 4 rostlin konopí zcela absurdně obviněn ze zločinu Nedovolené výroby a jiného

nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle §283 odst. 1, odst.2 písm. c) trestního zákoníku).

Důkaz:

- kopie usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14
- kopie usnesení Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 28.5.2019 č.j. 13 To 180/2019-21
- spis Okresního soudu v Pardubicích č.j. 4 Nt 4128/2019
- spis Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích č.j. 13 To 180/2019

III.

Návrh stěžovatele

S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud

zrušil

usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 2.5.2019 č.j. 4 Nt 4128/2019-14 a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 28.5.2019 č.j. 13 To 180/2019-21.